

ת"ד 5903/06/13 - מדינת ישראל נגד אפרים יגודייב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 5903-06-13 מדינת ישראל נ' יגודייב

בפני
כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

אפרים יגודייב ע"י עו"ד גולן

הנאשם

גזר דין

1. ביום 17.5.13 נהג הנאשם כשהוא שיכור ברחוב מפרץ שלמה בחולון והתקרב לצומת עם רחוב שרת. הנאשם חצה את הצומת המרומזר בעוד האור ברמזור בכיוון נסיעתו אדום ופגע במעקה ברזל שהוצב במקום. כתוצאה מכך, נחבל הנאשם חבלה של ממש והרכב והמעקה ניזוקו. הנאשם נדרש לבצע בדיקת דם לגילוי שכרות אך סירב. הנאשם כפר במיוחס לו אך בשלהי הליך ההוכחות חזר בו מכפירתו בכל הנוגע לתאונה (נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש) והכרעת הדין, בה הורשע הנאשם, התמקדה בעבירה של נהיגת רכב בשכרות מכוח סירוב להיבדק.

טיעוני הצדדים

2. המאשימה מדגישה את המסוכנות העולה מן העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות בהן בוצעו ואת וותק הנהיגה הקצר של הנאשם בעת ביצוע העבירות (נוהג משנת 2011 ללא הרשעות). נוכח הסיכון שיצר הנאשם לעצמו ולציבור המשתמשים בדרך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם ענישה הכוללת רכיבי מאסר ומאסר מותנה, פסילה ממושכת ורכיבי ענישה נלווים.

3. ההגנה טוענת כי בהליך זה נמצא כי הנאשם שיכור מכוח חזקה שבדין אך לא הוכחה כל השפעה שהייתה, אם בכלל, לאלכוהול על אופן נהיגתו. בנסיבות אלה נטען כי אשמו של הנאשם נמוך מזה של מי שנהג בשעה שהוכחה ההשפעה של האלכוהול על גופו ואופן נהיגתו. ההגנה תומכת עמדתה זו בשני פסקי דין: האחד, פ"ל 1657/08 מדינת ישראל נ' מהצרי (5.3.14) והאחר, עפ"ת 24784-05-12 קל נ' מדינת ישראל (7.6.12) (להלן: עניין קל). בעניין

קל הטיל בימ"ש על המערער מחצית מפסילת המינימום (שנת פסילה) לאחר שנמצאו בגופו שרידי סם אך לא הוכחה השפעת סמים על נהיגתו.

דין והכרעה

4. אפתח ואומר כי לטעמי פסקי הדין שהציגה ההגנה בטיעוניה לעונש אינם משכנעים בהיבט של קביעת מתחם ענישה שתחילתו, לשיטת הסנגור, בשנת פסילה בפועל ורכיבי ענישה נוספים. הטעם לכך הוא שמתחם העונש ההולם נקבע על פי **נסיבות ביצוע העבירה**. במקרה זה הנאשם נהג כשהוא שיכור וגרם בקלות ראש לתאונה בה נחבל חבלה של ממש וגרם נזק לרכוש. נסיבות אלה אינן דומות לנסיבות בפסקי הדין שהציגה ההגנה לתמיכה בעמדתה.

5. כאמור, בעניין **קל** ראה בית המשפט המחוזי הנכבד שיקול לקולא בכך שלא הוכחה השפעת סם בפועל על הנהג. עם זאת, לצד פסיקה זו ניתן למצוא פסיקה של בתי המשפט המחוזיים ובית המשפט העליון שמהם עולה מסקנה אחרת ולפיה גם מקום בו הוכח פוזיטיבית כי לא הייתה השפעה בפועל של אלכוהול או סם על הנהג, לא יהיה בכך כדי להצדיק סטייה, או לפחות סטייה משמעותית, מפסילת המינימום לעבירה של נהיגת רכב בשכרות. פסקי דין אלה, שיובאו להלן, יפים לענייננו מקל וחומר. לטעמי, מצבו של נאשם שגרם בנהיגתו קלת הראש לתאונה בה נפגע וכתוצאה מכך לא נבדקה השפעת אלכוהול על גופו אינו יכול להיות טוב ממצבו של מי שנהג ולא גרם לתאונה אך סירב לבצע בדיקת שכרות. תוצאה אחרת תוביל לכך ש'חוטא יוצא נשכר'. להלן מספר פסקי דין המדגימים את שצוין לעיל:

· רע"פ 6720/08 **זמיר נ' מדינת ישראל** (17.8.08) אושרה פסילת רישיון למשך 20 חודשים לנהג שסירב לבצע בדיקת נשיפה אך ביצע מבחן מאפיינים בהצלחה.

· רע"פ 6661/14 **קוליה נ' מדינת ישראל** (9.1.15) אושר עונש פסילה בת 24 חודשים בניכוי פסילה מנהלית למי שהורשע בעבירה של נהיגת רכב בהשפעת סמים מכוח סירוב כאשר מבחן המאפיינים שבוצע העלה מסקנה כי לא ניתן לקבוע השפעת סם ובנסיבות של צריכת סם על רקע רפואי.

· עפ"ת 35585-06-14 **גל בר נ' מדינת ישראל** (26.1.15). באותו עניין העמיד בימ"ש את עונש הפסילה על פסילת המינימום (24 חודשים) למי שהורשע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות סמים כאשר לא בוצעה בדיקת מאפיינים. בית המשפט קובע כי באי ביצוע בדיקת מאפיינים נשללה מן המערער אפשרות להוכיח כי השפעת הסם עליו הייתה מינורית וכפועל יוצא היה עשוי בית המשפט להסתפק בפסילת המינימום לעבירה.

6. לעיל ראינו כי גם מקום בו נקבע באופן פוזיטיבי כי לא הייתה השפעה של אלוהול או סם על נהיגתו של הנהג, לא ראה בכך בית המשפט טעם לסטות, לפחות לא באופן ניכר כפי שמבקש הסנגור, מפסילת המינימום. אם כך נקבע מקום בו מוכח באופן פוזיטיבי היעדר השפעה הרי שמסקנה זו יפה מקל וחומר מקום בו הנאשם גורם נהיגתו קלת הראש לתאונה ושולל למעשה את יכולתה של המשטרה לבדוק את השפעת האלוהול על גופו סמוך לתאונה.

7. לכל האמור יש להוסיף כי יש להבחין לעניין העונש בין עבירה של נהיגה בשכרות מכוח ממצא מדעי פוזיטיבי לבין נהיגה בשכרות מכוח סירוב להיבדק. כך נקבע כי " **בית משפט קמא כתב ובצדק, גם על פי דעתי, שמקום שסירוב לשתף פעולה עם בדיקת השכרות ובין הנימוקים לקביעת השכרות, אזי יש לצאת מההנחה שהשכרות הייתה בדרגה גבוהה** " (עפ"ת 18592-09-12 לוי נ' **מדינת ישראל** (11.10.12)). גם בע"פ (ת"א) 70338/08 **זמיר נ' מדינת ישראל** (30.6.08) נקבע כי "הטלת ענישה מקלה בשל העובדה כי לא ניתן לקבוע רמת אלוהול בדמו של נהג שסירב לית בדיקת נשיפה או בדיקת דם אינה מוצדקת ועלולה להביא לכך ש'חוטא יצא נשכר' - נהגים שיכורים יסרבו ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם ובהיעדר אומדן מדויק של אלוהול בדמם - יזכו לענישה מקלה".

8. ב"כ הנאשם טען כי "התאונה ללא ספק לא נגרמה בשל הסירוב". אם לדייך, ניתן לומר, אולי, כי התאונה לא נגרמה בשל השכרות. אכן, לא נטען ולא הוכח קשר סיבתי בין נהיגת הרכב בשכרות (מכוח סירוב) לבין התאונה. לא קבעתי בעניין זה כל ממצא בהכרעת הדין ואין באפשרותי לקבוע דבר בעניין זה כעת. השאלה עד כמה ניתן לראות בשכרות מכוח סירוב כגורם לתאונה הושארה כשאלה פתוחה (ראו: עפ"ת 29628-03-14 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (18.12.14)). אולם לטעמי שילוב הנסיבות של נהיגה בשכרות וגרימת תאונה בקלות ראש חמור דיו גם מבלי להידרש לשאלה אם השכרות היא שהיוותה הגורם לתאונה. ואמנם, המגמה העולה מן הפסיקה שעסקה בעבירות של נהיגה בשכרות שגרמו לתאונה מצביעות בבירור על החמרה בענישה.

· רע"פ 782/14 **אלמלח זקי נ' מדינת ישראל** (30.1.14) אושר עונש של שנת מאסר בפועל ו- 6 שנות פסילת רישיון למי שהורשע בין היתר בעבירות של נהיגה בשכרות, גרימת תאונה בה נפגע אדם ונגרם נזק ועוד.

· ת"ד (י-ם) 2693/05 **מדינת ישראל נ' מירה אליהו** (לא פורסם)) נדונה מי שנהגה באוטובוס זעיר פרטי תחת השפעת משקאות משכרים, פגעה ברכב חונה והמשיכה מבלי להותיר פרטים, בין היתר ל- 60 ימי מאסר (בעבודות שירות), מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים.

· רע"פ 8529/10 **אלוני מ' מדינת ישראל** (לא פורסם) הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בעבירות

של נהיגה בשכרות, גרימת מוות ברשלנות, גרימת נזק לרכוש או אדם לפי תקנה 21 ב (2) לתקנות התעבורה .
בימ"ש העליון ביטל את הרשעת הנאשם בעבירה של גרימת מוות ברשלנות וכפועל יוצא קבע, בין היתר נוכח עבר
תעבורתי מכביד, עונש של 12 חודשי מאסר, 6 מהם לריצוי בפועל וכן פסילה בת 3 שנים.

· עפ"ת 56916-06-15 **כהן נ' מדינת ישראל** (9.7.15). כאן דובר בנהג מונית שנהג בשכרות 815 מ"ג לליטר
אוויר נשוף ותוך כדי נסיעה סטה מדרכו ופגע בכלי רכב חונים. במקרה זה אושר עונש מאסר בן חודשיים בניכוי
מעצר, פסילה בת 28 חודשים, מאסר מותנה ועוד.

· רע"פ 7002/13 **דמיטרי פשקוב נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) אושר עונש של 12 חודשי מאסר למי שנהג
בשכרות, התנגש בעמוד תאורה ונפגע. באותו מקרה היה מדובר על אדם עם בעיית התמכרות ונסיבות חיים קשות.

9. על יסוד כל האמור, ניתן לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוען, נע לטעמי בין 24-36 חודשי
פסילת רישיון, פסילה מותנית, מאסר עד 12 חודשים, מאסר מותנה, קנס עד 5000 ₪ ורכיבי ענישה נלווים.

10. לצורך קביעת העונש בגדר המתחם אני זוקף לזכותו של הנאשם את היעדר הרשעותיו בתעבורה או בפלילים
ומנגד אביא בחשבון את וותק הנהיגה הקצר. כן יובאו בחשבון גילו הצעיר של הנאשם והשפעתו הצפויה של העונש
על חייו והעובדה כי הנאשם הוא שנחבל בעקבות התאונה בבחינת "קיבל עונשו מידי שמייים" כמו גם את העובדה כי
החבלה אינה ברף הגבוה של חבלות של ממש. לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם את הפנמת חומרת מעשיו או
נטילת אחריות מעבר למס שפתיים הגם שהנאשם הוא שהודה, באמצעות באי כוחו, בעבירה של נהיגה בקלות ראש
וגרימת חבלה של ממש. העובדה שהנאשם בחר לנהל את משפטו אינה נזקפת כמובן לחובתו אולם מנגד הוא אינו
זכאי ליהנות ממה שמכונה "הנחת הודייה".

11. על יסוד מכלול השיקולים דלעיל, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילת רישיון למשך 24 חודשים בניכוי שנת פסילה שרוצתה. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בימ"ש זה
עד ולא יאוחר מיום

ב. פסילה מותנית בת 12 חודשים ל - 3 שנים על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בהשפעת משקאות
משכרים או נהיגה בזמן פסילה.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים ל - 3 שנים על העבירות המפורטות בסעיף 2 לגזר דין זה.

ד. מאסר בן 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, 2.5.2016 במעמד הצדדים.